

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/125/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413206295
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Potocký
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413206295.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Potockého a členov JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnej veci žalobcu: E. B. nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. A. XXXX/XX, V. C., zastúpený JUDr. Petrom Svrčekom, advokátom so sídlom V. XXXX/X, P., proti žalovanej: Nociarová Jaroslava - byty, s.r.o., so sídlom Bystrická cesta 60/1921, Ružomberok, IČO: 44 509 821, zastúpená JUDr. Petrom Jančim, advokátom so sídlom W. XXX, L. M., o zaplatenie 713,77 eur s príslušenstvom, v konaní o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 8C/14/2013-61 zo dňa 7. januára 2014, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **m e n í** tak, že návrh žalobcu **z a m i e t a**.

Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania pozostávajúce z vlastných trov v sume 42,50 eur a trov právneho zastúpenia v sume 987,25 eur, a tieto zaplatiť na účet právneho zástupcu žalovaného JUDr. Petra Jančiho, advokáta, so sídlom W. XXX, L. M., do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 713,77 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50% ročne zo sumy 713,77 eur od 11.10.2013 do zaplatenia, to všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania vo výške 297,59 eur a súdny poplatok za návrh vo výške 42,50 eur, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal proti žalovanému zaplatenia sumy 713,77 eur s príslušným úrokom z omeškania titulom náhrady škody, ktorá spočívala v rozdieli medzi cenou za teplo, ktorú skutočne zaplatil a cenou, ktorú mal zaplatiť, ak by žalovaný ako správca bytového domu postupoval pri rozúčtovaní tepla správne. Okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia, citujúc viaceré ustanovenia Zák. č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov (ďalej už len Zák. č. 182/1993 Z. z.), vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z. z., ktorou sa stanovujú pravidlá rozpočítavania množstva dodaného tepla (ďalej už len Vyhl. č. 630/2005 Z. z.), uviedol, že všeobecná zodpovednosť za škodu je upravená v ust. § 420 Občianskeho zákonníka (ďalej už len OZ), keď základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti sú: porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Zák. č. 182/1993 upravuje v ust. § 8 ods. 5 osobitne zodpovednosť správcu za škodu voči vlastníkom bytov. Správca zodpovedá za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností vyplývajúcich z tohto zákona alebo zo zmluvy o výkone správy. Právna úprava zmluvy o výkone správy je obsiahnutá v ust. § 8a Zák. č. 182/1993 Z. z., v zmysle ktorého je nutná pre jej platné uzavretie písomná forma a pre jej zmenu (rovnako pre vznik i zánik) sa vyžaduje schválenie nadpolovičnou väčšinou

všetkých vlastníkov bytov v dome a pre záväznosť zmeny zmluvy aj jej podpísanie nadpolovičnou väčšinou vlastníkov bytov v dome a tiež správcom. Zák. č. 182/1993 Z. z. zároveň ukladá správcovi povinnosť doručiť schválenú zmluvu alebo jej zmenu každému vlastníkovi bytu v dome. Vo vzťahu k bytovému domu, v ktorom sa nachádza byt žalobcu, bola uzavretá zmluva o výkone správy č. 58/2009 zo dňa 17.12.2009 (ďalej už len ZoVS), kde v článku V. je konkrétna úprava rozúčtovania nákladov za poskytnuté plnenia spojené s užívaním bytu, v písmene c/ aj úprava rozúčtovania nákladov za teplo, a to podľa skutočne nameraných hodnôt. Podľa tejto úpravy sa mohlo reálne postupovať aj pri vyúčtovaní tepla za rok 2012, pretože vo februári uvedeného roku boli v bytoch namontované funkčné merače tepla. Ak aj bolo na schôdzi vlastníkov bytov dňa 08.04.2013 prijaté uznesenie o inom spôsobe rozúčtovania nákladov za teplo, ako upravuje ZoVS v článku V., bod 1c, tak prejednávanie zmeny ZoVS nebolo v programe schôdze vopred avízované a prijaté uznesenie nadpolovičnej väčšiny vlastníkov bytov nemá formu písomného dokladu podpísaného nadpolovičnou väčšinou všetkých vlastníkov bytov a správcu, vyžadovanú pre každú zmenu zmluvy o výkone správy. Nedošlo teda k záväznej zmene ZoVS. Žalovaný bol teda povinný postupovať pri rozpočítavaní nákladov za teplo od februára 2012, nie podľa Vyhl. č. 630/2005 Z. z., ale podľa záväznej úpravy spôsobu rozúčtovania tepla uvedenej v ZoVS. Pokiaľ žalovaný postupoval inak t. j. podľa Vyhl. č. 630/2005 Z. z., resp. podľa rozhodnutia vlastníkov bytov vo forme uznesenia zo dňa 08.04.2013, urobil tak v rozpore s článkom V. ods. 1c ZoVS a § 8b ods. 2 písm. k/ Zák. č. 182/1993 Z. z. V priamej príčinnej súvislosti s týmto postupom žalovaného vznikla žalobcovi škoda, nakoľko na základe vyúčtovania žalovaného ako správcu zaplatil za obdobie február - december 2012 za teplo vyúčtovanú sumu 713,77 eur, hoci v dôsledku toho, že jeho byt užívaný nebol, za rozhodné obdobie mu bola nameraná nulová spotreba tepla, a teda podľa úpravy v ZoVS a stavu merača mu nevznikla povinnosť podieľať sa na nákladoch za teplo. Zavinenie žalovaného spočíva v nedbanlivosti, keď nepostupoval pri vyúčtovaní nákladov za teplo v súlade so ZoVS, ktorou bol viazaný. Postupoval neprofesionálne, keď rozúčtovanie tepla vykonal na základe uznesenia vlastníkov bytov, hoci mal vedomosť, že spôsob rozúčtovania už upravuje ZoVS, ktorá mohla byť záväzne zmenená len postupom podľa § 8a ods. 1 Zák. č. 182/1993 Z. z. Pokiaľ sa žalovaný bránil tým, že žalobca si neplnil povinnosti ako vlastník bytu v tom, že sa nezúčastnil schôdze vlastníkov bytov, okresný súd uviedol, že poškodený žalobca svojím konaním či opomenutím neprispel k vzniku predmetnej škody. Táto bola spôsobená výlučne nesprávnym postupom žalovaného pri rozúčtovaní nákladov za teplo. Ak by aj žalobca bol prítomný na schôdzi vlastníkov bytov dňa 08.04.2013, mohol síce ovplyvniť výsledok hlasovania o spôsobe rozúčtovania tepla, a tým aj obsah rozhodnutia, nič by to však nezmenilo na tej skutočnosti, že žalovaný za daného stavu mohol postupovať pri rozúčtovaní nákladov za teplo len podľa úpravy uvedenej v ZoVS. Ak táto úprava bola nevyhovujúca, bolo možné dosiahnuť jej zmenu len postupom podľa § 8a ods. 1 Zák. č. 182/1993 Z. z. Pokiaľ žalovaný poukazoval na obsah rozhodnutí správnych orgánov - rozhodnutie štátnej energetickej inšpekcie (kde bolo konštatované, že správca pri rozúčtovaní tepla nepostupoval v rozpore so zákonom), okresný súd toto konštatovanie správneho orgánu nepovažoval za pravdivé, pretože konkrétny spôsob rozúčtovania tepla bol vymedzený záväznou ZoVS. Ďalší správny orgán - Slovenská obchodná inšpekcia neprešetrovala správnosť vyúčtovania nákladov za teplo vo vyúčtovaní za rok 2012. Na základe týchto skutočností žaloba žalobcu vyhovel a priznal mu náhradu trov konania v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku podal odvolanie žalovaný, ktorý ho navrhol zmeniť tak, že žaloba sa v celom rozsahu zamietne. Zároveň si uplatnil právo na náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania.

V dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd nesprávne vychádzal zo skutočností, že v predmetnej veci sa jednalo o zmenu ZoVS. Zo zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov zo dňa 08.04.2013 jednoznačne vyplýva, že jej predmetom nemala byť a ani nebola zmena ZoVS. Schôdza bola zvolaná za účelom podrobného vysvetlenia, z akých konkrétnych údajov vychádza správca pri vyúčtovaní nákladov za uplynulé obdobie. Až po diskusii a zvážení všetkých okolností bolo kvalifikovanou väčšinou vlastníkov bytov odsúhlasené, že v ročnom vyúčtovaní za rok 2012 za plnenia spojené s užívaním bytu sa bude pri rozpočítavaní nákladov za teplo správca riadiť pomerom 60% podľa plochy a 40% podľa nameranej hodnoty na meračoch prináležiacich k bytom. Predmetom schôdze vlastníkov bytov zo dňa 08.04.2013 nebola teda zmena ZoVS, ale len špecifikácia spôsobu rozpočítavania nákladov na teplo. Poznamenal, že žalobca ako vlastník bytu sa predmetnej schôdze nezúčastnil a ani nevyužil svoje právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia výsledku hlasovania na súd o určenie resp. preskúmanie platnosti prijatých rozhodnutí. Urobil tak až po doručení predmetného vyúčtovania, pričom toto jeho správanie sa javí v danom kontexte ako účelové. Nedostatočným resp. nesprávnym zistením sa javí tiež záver

okresného súdu, keď na strane jednej prijatie rozhodnutia o špecifikácii spôsobu rozúčtovania nákladov na teplo právne posúdil ako zmenu ZoVS a následne žalobcom uplatňovanú námietku retroaktivity tohto prijatého rozhodnutia vyhodnotil ako prijateľnú. Dal do pozornosti, že svojím postupom pri rozúčtovaní tepla za príslušné obdobie v súlade s dohodnutými podmienkami prijatými podľa právnych predpisov, rešpektoval a plnil vôľu väčšiny vlastníkov bytov v príslušnom bytovom dome, čo nebolo do vyúčtovania nikým z nich a ani prehlasovanými vlastníkami bytov spochybňované. Okresný súd teda vo veci samej nesprávne rozhodol, pretože na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza aj z nesprávneho právneho posúdenia veci. Preto je aj zmätočné, nepreskúmateľné a predčasné. V závere odvolania vzniesol i námietky proti rozhodnutiu o náhrade trov konania, keď v tomto smere poukázal na to, že okresný súd nehodnotil celkové okolnosti prípadu. Žiadal pripustiť i dovolanie z dôvodu, že po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd správne ustálil, že zák. č. 182/1993 Z. z. rozlišuje medzi prijatím uznesenia schôdzou vlastníkov bytov a zmenou zmluvy o výkone správy. Právne normy upravujúce spôsob rozpočítavania množstva dodaného tepla na vykurovanie, obsiahnuté v § 7 Vyhl. č. 630/2005 Z. z. sú právnymi normami dispozitívnymi, a to jednak podľa výslovného znenia ust. § 7 ods. 10, ako i charakteru súkromno-právnych vzťahov. Spôsob rozpočítavania ceny za dodané teplo bol zrozumiteľne a určito dohodnutý v ZoVS. Len kvalifikovanou zmenou tejto zmluvy mohlo dôjsť aj k zmene spôsobu rozpočítavania ceny za teplo. Nemožno preto súhlasiť s tvrdením žalovaného, že si dal na schôdzi vlastníkov odsúhlasiť len spôsob rozpočítavania tepla. Keďže ide o osobu, ktorá musí konať s odbornou starostlivosťou, mal vedieť, že v prípade potreby zmeny spôsobu rozpočítavania ceny tepla mal zvolať schôzku, na ktorej by navrhol túto zmenu a v prípade jej schválenia zabezpečiť podpisy vlastníkov na nej a opatriť ju vlastným podpisom. Tým, že v rozpore so ZoVS vykonal rozpočet ceny tepla, porušil svoje povinnosti a v dôsledku toho vznikla žalobcovi škoda. Zotrval na tvrdeniach, že okresný súd sa nesprávne vysporiadal s jeho tvrdením v tom smere, že spôsob rozpočítavania ceny tepla môže byť účinný len do budúcnosti. Ďalej vo vyjadrení uviedol, že škoda mu bola spôsobená v dôsledku nesprávneho rozpočtu ceny tepla vykonaného žalovaným, nie ako následok rozhodnutia schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Žalovaný, konajúc s odbornou starostlivosťou, mal iniciovať kvalifikovanú zmenu ZoVS. Pokiaľ žalovaný navrhol v odvolaní, aby odvolací súd pripustil dovolanie, otázku zásadného právneho významu neformuloval. Naviac, v predmetnom konaní sa rieši záväznosť zmluvných dojednaní a právnych predpisov pre zmluvnú stranu, čo je bežná otázka, s ktorou sa súdy v konaniach stretávajú. Na závere týchto skutočností navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, podľa § 212 ods. 1 O. s. p. preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní a zároveň po vykonaní odvolacieho pojednávania, na ktorom vypočul konateľa odporcu a zopakoval dokazovanie listinnými dôkazmi, napadnutý rozsudok podľa § 220 O. s. p. zmenil a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol z nasledovných dôvodov:

Odvolací súd v prvom rade poznamenáva, že i po zopakovaní dokazovania na odvolacom pojednávaní možno konštatovať, že skutkové okolnosti prejednávanej veci boli v prvostupňovom konaní zistené správne a v podstate medzi účastníkmi neboli ani sporné. Zo zistených skutkových okolností možno bez dôvodných pochybností vyvodiť záver, že žalobcovi (ako vlastníkovi bytu č. 24 v bytovom dome č. XXXX v V. C.) bolo dňa 07.03.2013 vykonané žalovaným (správcom) vyúčtovanie nákladov za užívanie bytu a plnenia spojené s užívaním bytu za obdobie roku 2012 s výsledným nedoplatkom 832,67 eur. Nedoplatok na teplo pre ústredné kúrenie bol vyúčtovaný na sumu 713,77 eur (č.l. 9 p.v.). Medzi účastníkmi nebolo sporné, že toto vyúčtovanie vychádzalo z rozpočítavania nákladov podľa plochy bytu (60% - základná zložka) a podľa hodnoty nameranej na merači prislúchajúceho k bytu (40% - spotrebná zložka). Žalovaný pri rozpočítavaní nákladov vychádzal z uznesenia prijatého na schôdzi vlastníkov bytov bytového domu č. XXXX, konanej dňa 08.04.2013 (č. I. 8 spisu). V konaní nebolo sporné, že žalobca nedoplatok v celkovej výške 832,67 eur žalovanému uhradil. Žalobca si podanou žalobou uplatnil proti žalovanému peňažný nárok vo výške 713,77 Eur na tom skutkovom základe, že žalovaný porušil svoju zmluvnú i zákonnú povinnosť, keď teplo za rok 2012 nerozúčtoval

podľa ZoVS, ale podľa uznesenia schôdze vlastníkov. V tom videl porušenie povinnosti žalovaného ako správcu bytového domu, jeho zavedenie považoval minimálne za nedbanlivostné. Okresný súd žalobe vyhovel z dôvodu, že žalovaný porušil svoje povinnosti, keď nepostupoval pri rozpočítavaní nákladov za teplo za rok 2012 podľa ZoVS, keď v príčinnej súvislosti s tým vznikla žalobcovi škoda. Zavinenie žalovaného (nedbanlivostné) videl v tom, že nepostupoval profesionálne, nakoľko pri vyúčtovaní za rok 2012 postupoval podľa uznesenia prijatého na schôdzi vlastníkov bytov, hoci mal vedomosť, že spôsob rozúčtovania tepla už upravuje ZoVS.

Podľa § 420 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti (ods. 1). Škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú; ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá (ods. 2). Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil (ods. 3).

Podľa § 8 ods. 5 zák. č. 182/1993 Z. z. správca zodpovedá vlastníkom bytov a nebytových priestorov v dome za všetky škody vzniknuté v dôsledku neplnenia alebo nedostatočného plnenia svojich povinností, vyplývajúcich z tohto zákona alebo zo zmluvy o výkone správy.

Predpokladmi vzniku občiansko-právnej zodpovednosti fyzických a právnických osôb podľa ust. § 420 OZ sú:

1. porušenie právnej povinnosti,
2. vznik škody,
3. existencia príčinnej súvislosti medzi porušením právnej povinnosti a vznikom škody,
4. zavinenie.

Prvé tri predpoklady sú objektívneho charakteru, dôkazné bremeno je na poškodenom. Zavinenie je subjektívnej povahy, jeho existencia vo forme nevedomej nedbanlivosti sa predpokladá, škodca preukazuje, že škodu nezavinil.

Porušenie právnej povinnosti (protiprávny úkon) je prejav ľudskej vôle (komisívny, resp. omisívny), ktorý je v rozpore s objektívnym právom. Porušenie právnej povinnosti teda môže spočívať buď v aktívnom konaní alebo v určitom opomenutí, pokiaľ existovala povinnosť určitým spôsobom konať. Porušenie právnej povinnosti ako predpoklad občiansko-právnej zodpovednosti sa neprezumuje, ale musí byť poškodeným preukázané. V súdnom konaní je teda povinnosťou poškodeného (v danom prípade žalobcu) preukázať, že došlo k určitému skutku, z ktorého je vyvodzovaná zodpovednosť žalovaného za protiprávny úkon.

Povinnosti správcu sú uvedené v ust. § 8, § 8a, § 8b zák. č. 182/1993 Z. z.. V ust. § 8 označeného zákona sú uvedené povinnosti správcu - povinnosť informovať vlastníkov bytov o zmene, zrušení, splnutí alebo zlúčení správcov (ods. 2), resp. viesť samostatné analytické účty, oddelené účty a iné (ods. 3), ktorých porušenie nebolo predmetom tohto konania.

Čo sa týka povinnosti správcu vo vzťahu ku zmluve o výkone správy, z ust. § 8a ods. 1 zák. č. 182/1993 Z. z. vyplýva iba povinnosť správcu doručiť schválenú zmluvu o výkone správy alebo jej zmenu každému vlastníkovi bytu a nebytového priestoru v dome.

Pokiaľ v prejednávanej príhode sa vlastníci bytov na schôdzi konanej dňa 08.04.2013 dohodli a prijali rozhodnutie o spôsobe rozpočítania tepla za rok 2012, ktoré bárs i nekorešpondovalo s čl. V. ods. 1 písm. c/ ZoVS nemožno v tom podľa odvolacieho súdu vidieť porušenie právnej povinnosti správcu. Správca totiž o spôsobe rozpočítavania nerozhodoval (nemal žiadny hlas), keď zo zák. č. 182/1993 mu ani nevyplýva povinnosť „upozorniť“ vlastníkov bytov, že tak, ako rozhodli, sa postupovať nemôže. Ak vlastníci bytov na schôdzi konanej dňa 08.04.2013 prijali kvalifikovanou väčšinou rozhodnutie, že spôsob rozpočítania nákladov na teplo za rok 2012 sa vykoná nimi stanoveným spôsobom (ktoré rozhodnutie

žalovaný ako správca aj rešpektoval), nemožno v tom vidieť porušenie povinnosti správcu v zmysle ust. § 420 OZ, resp. zák. č. 182/1993 Z. z.. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazoval na skutočnosť, že uznesenie vlastníkov bytov zo dňa 08.04.2013 nemalo formu vyžadovanú pre zmenu ZoVS, odvolací súd poznamenáva, že v predmetnom konaní nebola podstatnou otázkou, či vyššie uvedené uznesenie má alebo nemá formu zmeny ZoVS, ale otázka, či boli naplnené všetky predpoklady vzniku zodpovednosti žalovaného (správcu) za škodu, ktorá mala byť spôsobená žalobcami. Nakoniec treba poznamenať, že tú skutočnosť, že uznesenie zo dňa 08.04.2013 nemalo formu zmeny ZoVS, nemožno pripočítať správcovi ako zavinené konanie alebo opomenutie, pretože z ust. § 8a zák. č. 182/1993 Z. z. nevyplýva povinnosť správcu, aby výlučne on inicioval zmenu ZoVS. V samom závere odvolací súd poukazuje aj na okolnosti, za ktorých sa uzavierala ZoVS v roku 2009. Zo skutkových okolností, ako boli zistené prvostupňovým i odvolacím súdom, vyplýva, že zmluvnou stranou neboli vlastníci bytov, ktorí rozhodovali na schôdzi vlastníkov dňa 08.04.2013, ale spoločnosť IV. Capital, a.s.. ZoVS sa naviac uzatvárala za situácie, keď v bytoch prakticky nikto nebýval a neboli namontované ani pomerové rozdeľovače, ktoré by merali skutočnú spotrebu tepla.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy odvolaniu žalovaného vyhovel, rozsudok okresného súdu podľa § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh žalobcu zamietol.

Odvolací súd podľa § 224 ods. 2 O. s. p. rozhodol o všetkých trovách konania a v zmysle ust. § 142 ods. 1 priznal žalovanému náhradu účelne vynaložených trov.

Vlastné trovy žalovaného predstavujú úhradu súdneho poplatku za odvolanie vo výške 42,50 Eur.

Trovy právneho zastúpenia boli vypočítané v súlade s Vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej už len „vyhláška“) nasledovne:

- za úkony právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia zo dňa 18.10.2013, vyjadrenie k žalobe zo dňa 21.10.2013, za účasť na pojednávaní na OS Dolný Kubín dňa 14.11.2013, 10.12.2013, za podanie odvolania zo dňa 24.01.2014 a za účasť na pojednávaní na KS v Žiline dňa 27.06.2014 a 05.09.2014 bola priznaná tarifná odmena 51,45 eur za každý úkon, t.j. spolu v sume 360,15 eur, ku ktorej bola pripočítaná DPH 20% v sume 72,03 eur. Odvolací súd na rozdiel od vyúčtovania nepriznal trovy právneho zastúpenia za účasť na pojednávaní dňa 07.01.2014, kedy došlo k vyhláseniu prvostupňového rozsudku, nakoľko z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že právny zástupca žalovaného nebol prítomný pri vyhlásení prvostupňového rozsudku,

- odvolací súd priznal i náhradu hotových výdavkov, a to 4x režijný paušál za rok 2013 za každý po 7,81 eur a 3x režijný paušál za rok 2014 po 8,04 eur. Ďalej priznal náhradu za stratu času a cestovné za účasť na pojednávaní právneho zástupcu v dňoch 14.11.2013, 10.12.2013, 27.06.2014 a 05.09.2014, a to v súlade s vyúčtovaním. Spolu bola priznaná náhrada hotových výdavkov vo výške 462,56 eur, ku ktorej bola pripočítaná DPH 20% v sume 92,51 eur. Spolu boli priznané trovy právneho zastúpenia vo výške 987,25 eur.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.